

in vlečejo lahko 5 do 6 ljudi brez vse težave. Če imajo pa manj naloženega, preletijo po deset in tudi še več milj na dan, akoravno je še tako velik sneg.

Mislili si bote, kako neki naučijo Kamčadaleci svoje psé, da znajo voziti? — Berž ko mladi psički spregledajo, spravijo je s psico vred v kako globoko temno jamo, da ne morejo viditi niti človeka niti drugih živali. Ko nekoliko odrastejo, denejo je zopet v drugo jamo, v kateri ostanejo tako dolgo, da popolnoma odrastejo. Se vé, da je marljivo z živežem preskerbujajo, da potem toliko hitreje in lepše rastejo. Ko je preteklo pol leta ali še več, vprežejo je z drugimi izučeni psi skupaj. To skupno zapreganje terpi tako dolgo, dokler niso prav dobro izučeni. Še le potem je zapregajo posamesno in se ž njimi tudi v daljne kraje vozijo.

Bukovski Tone.

Mišjek.

Mišjek ali smerdljivec (*Conium maculatum*) ima koželjasto, dveletno korenino in k višku stoječe, 3—7 čevljev visoko, okroglo, votlo in le pri verhu vejnato steblo, katero je z vso rastlino vred golo, manj ali bolj plavkasto in večidel rujavo-pikasto. Listi so temnozeleni, svitli in tropérnati, postranski listeki pa jajčasto-podolgasti, špicasti in globokopernato nacépljeni. Beli cveti izrastejo v srednjevelikih kobulih, ki imajo navzdol zavihano, mnogolistno ogrinjalo in 3—4 listno ogrinjale. Plod je dvorožkast, oblo-jajčast, navadno rujave barve. Ako rastlina v dobri zemlji raste, kakor n. pr. po vertéh, se rujave pike včasih zgubé in komaj poznajo. — Mišjek je ena jako omamnih strupenih rastlin, ktere vsi deli, ako se zmanejo, smerdijo neprijetno po miših, — odtod menda tudi njeno imé. Okusa je sladkega, ostrega in studljivega. Posebno po vertéh, kedar zgubi, kakor smo že poprej omenili, rudečkasto rujave pike, je ta rastlina po vnanjej svojej podobi zeló podobna peteršilju in krebulici. V tem primerljeji jo najlože spoznamo po smerdljivej mišjej vonjavi in rujavkastem stebelu. Z votlimi steblici se otroci pogostoma igrajo ter si narejajo iz njih lule, kar je toliko bolj nevarno, ker je devljejo potem v usta in čestokrat se jim ustnice in drugi ustni deli vnamejo in otekó. Vžitek te zeló strupene rastline naredí hudo žejo, bolečine v želodecu, slinjenje, spanje, terganje po životu, bluvanjanje, otožnost in večkrat še celó smert. Rastlina ima neko posebno strupeno tvarino v sebi, neko ostro vzdušno olje, smolnino in solí, pa jo zagadel rabijo zdravniki za pripravljanje različnih zdravil. — Raste prav pogostoma po neobdelanih krajih, po nasipih, ob cestah in potih, v plotovih in mejah. Cveté meseca junija, julija in avgusta. Otroci ne stezajte svojih rok po njej!

T.